

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT HẢI NGOẠI TẠI ÚC ĐẠI LỢI - TÂN TÂY LAN
The Unified Vietnamese Buddhist Congregation of Australia - New Zealand

HỘI ĐỒNG GIÁO PHẨM

Văn Phòng Chánh Thư Ký: Chùa A Di Đà 52 Bareena St, Canley Vale NSW 2166, Australia
Tel: (02) 8704 6317 – Mobile : 0412 637 962, email: hoidonggiaopham@gmail.com

LỜI MINH ĐỊNH CỦA CHÁNH THƯ KÝ HỘI ĐỒNG GIÁO PHẨM Về bài viết “Tiếng Chuông Cảnh Tỉnh”

Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật.

Kính bạch Giác linh Hoà thượng thượng Như hạ Huệ, nguyên Hội chủ Giáo hội Phật giáo Việt Nam thống nhất Hải ngoại tại Úc Đại Lợi – Tân Tây Lan.

Kính thưa chư Tôn đức Trưởng lão Hòa thượng, chư Thượng tọa, Đại đức Tăng, Ni.

Kính thưa quý Phật tử gần xa,

Trong ngày 2.7.2026, sau khi bài viết mang tựa đề “**Tiếng Chuông Cảnh Tỉnh**” của Thầy Thích Viên Thành được phổ biến, một số Tăng Ni và Phật tử đã có sự quan tâm, thắc mắc, thậm chí hoang mang trước những nội dung liên quan đến sinh hoạt của Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Hải Ngoại tại Úc Đại Lợi – Tân Tây Lan, đặc biệt là Khóa An cư Kiết hạ kỳ 24 và lễ tưởng niệm 10 năm Trưởng lão Hòa thượng Thích Như Huệ viên tịch.

Với trách nhiệm của Chánh Thư ký Hội Đồng Giáo Phẩm, đồng thời vì bổn phận duy trì kỷ cương Giáo hội, bảo vệ sự thanh tịnh hòa hợp của Tăng đoàn và giữ gìn niềm tin của Tăng Ni, Phật tử, chúng tôi có đôi lời minh định trong tinh thần ôn hòa, xây dựng và y cứ trên quyết định chính thức của Hội Đồng Giáo Phẩm.

Trong truyền thống Phật giáo, mọi sinh hoạt của Tăng đoàn và Giáo hội phải được đặt trên nền tảng Giới luật, Chánh pháp, tôn ti trật tự và sự chỉ đạo của các bậc Trưởng thượng. Nếu một tổ chức mà không có kỷ cương, sự hòa hợp dễ trở thành hình thức; nếu không có sự tôn kính bậc Trưởng thượng, Lục hòa khó có thể thành tựu đúng nghĩa.

Trước hết, cần khẳng định rằng Hội Đồng Giáo Phẩm là cơ cấu lãnh đạo tối cao. Theo Hiến chương Giáo hội, Hội Đồng Giáo Phẩm có nhiệm vụ và quyền hạn thành lập, duy trì tư cách pháp nhân của Giáo hội; ban hành những quyết nghị ấn định đường hướng hoạt động của Giáo hội; bảo vệ tinh thần thực thi Hiến chương; duyệt xét, tấn phong, chế tài hàng giáo phẩm Tăng Ni trong Giáo hội; chuẩn y kết quả các Đại hội của Giáo hội; và chứng minh các kỳ Đại hội, Đại lễ, Đại Giới đàn.

Những quy định này cho thấy Hội Đồng Giáo Phẩm không chỉ là chứng minh về mặt nghi lễ, mà còn là nơi giữ gìn đường hướng, kỷ cương, tư cách pháp nhân và sự ổn định căn bản của Giáo hội.

Cũng theo Hiến chương, Hội Đồng Điều Hành có nhiệm vụ thi hành Hiến chương và Nội quy Giáo hội; đôn đốc, khuyến khích, nâng đỡ Tăng Ni, Phật tử hành đạo, tu tập; thực thi quyết nghị của các Đại hội Giáo hội; ban hành thông bạch vào các dịp đại lễ; và thay mặt Giáo hội duy trì một số sinh hoạt hành chánh, tài sản, tài khoản theo thẩm quyền được quy định. Như vậy, Hội Đồng Điều Hành là cơ cấu thực thi và điều hành Phật sự, nhưng không phải là cơ cấu đứng trên, đứng ngoài, hoặc có quyền phủ nhận quyết định của Hội Đồng Giáo Phẩm.

Do đó, khi Hội Đồng Giáo Phẩm đã ban hành quyết định liên quan đến tình hình sinh hoạt của Giáo hội, thì Hội Đồng Điều Hành và các thành viên liên quan có bổn phận tôn trọng, thi hành và phối hợp trong tinh thần trách nhiệm. Nếu một Hội Đồng có nhiệm vụ “thi hành Hiến chương và Nội quy Giáo hội” lại không tuân thủ quyết định của Hội đồng có trách nhiệm **“bảo vệ tinh thần thực thi Hiến chương”** và **“ban hành những quyết nghị ấn định đường hướng hoạt động của Giáo hội”**, thì đó là điều cần được nghiêm túc nhìn lại, không chỉ về phương diện tổ chức mà còn về phương diện đạo hạnh và kỷ cương Tăng đoàn.

Đức Phật dạy trong Kinh Đại Bát Niết-bàn về Bảy pháp bất thối rằng: Tăng đoàn còn hưng thịnh khi thường xuyên hội họp trong hòa hợp, bàn bạc Phật sự trong hòa hợp, giải tán trong hòa hợp, làm các Phật sự trong hoà hợp; không tự ý hủy bỏ những điều đã được chế định, không tự ý đặt ra những điều trái với Giới luật, và biết tôn kính, phụng sự, lắng nghe lời chỉ dạy của các bậc Trưởng lão. Cổ đức cũng nhắc: **“Kính thượng nhường hạ là gốc của đạo; thuận theo kỷ cương là nền của hòa hợp.”** Lời dạy ấy cho thấy, sự hòa hợp của Tăng đoàn không chỉ nằm ở lời nói, mà phải được thể hiện bằng sự tôn trọng kỷ cương, tôn ti và quyết định chung của bậc Giáo phẩm Trưởng thượng.

Vì thế, khi nói đến Lục hòa, không thể chỉ nói bằng lời văn hoa mỹ hay những khẩu hiệu hình thức, mà trước hết phải thể hiện bằng sự tôn trọng quyết định chung, tôn trọng Hội Đồng Giáo Phẩm và thuận theo Hiến chương của Giáo hội.

Trong thời gian qua, Hội Đồng Giáo Phẩm đã ban hành hai quyết định liên quan đến tình hình sinh hoạt của Giáo hội nhiệm kỳ VIII. Đây là những quyết định được ban hành trong phạm vi chức năng và quyền hạn của Hội Đồng Giáo Phẩm theo Hiến chương, nhằm bảo vệ tinh thần thực thi Hiến chương, ổn định tổ chức, giữ gìn uy tín Giáo hội và ngăn ngừa những hệ quả có thể làm tổn thương sự hòa hợp của Tăng đoàn, ngăn ngừa sự phân hóa và giữ gìn mạng mạch Phật pháp ở hải ngoại.

Vì vậy, mọi thành viên Tăng Ni và mọi cơ cấu thuộc Hội Đồng Điều Hành, nếu đã nằm trong hệ thống tổ chức và chịu sự chỉ đạo của Hội Đồng Giáo Phẩm, đều có trách nhiệm y cứ Hiến chương để thi hành. Hội Đồng Điều Hành được thành

lập để thực thi các Phật sự và điều hành sinh hoạt Giáo hội trong khuôn khổ Hiến chương, chứ không phải để tự đặt mình ngoài sự chỉ đạo của Hội Đồng Giáo Phẩm.

Sự tuân hành quyết định của Hội Đồng Giáo Phẩm không phải là vấn đề cá nhân, cũng không phải là sự hơn thua giữa hai cơ cấu Giáo hội, mà là yêu cầu căn bản để bảo vệ kỷ cương, danh dự và sự tồn tại đúng pháp của Giáo hội. Không thể nhân danh Giáo hội mà đứng ngoài quyết định của Giáo hội. Không thể nhân danh hòa hợp mà phớt lờ thẩm quyền tối cao của Hội Đồng Giáo Phẩm. Không thể nhân danh Phật sự để tiếp tục những sinh hoạt chưa được chuẩn thuận hoặc đã bị đình chỉ theo quyết định chính thức.

Điều đáng tiếc là bài viết “**Tiếng Chuông Cảnh Tỉnh**”, trong khi nhắc đến Lục hòa, Giới luật, sự tồn vong của Giáo hội và tinh thần đặt đại cuộc lên trên cái tôi, lại chưa trình bày đúng và đủ bối cảnh thực tế liên quan đến các quyết định của Hội Đồng Giáo Phẩm. *Một số nội dung và cách diễn đạt trong bài viết ấy dễ khiến Tăng Ni, Phật tử hiểu lầm rằng các sinh hoạt đang diễn ra là sinh hoạt chính thức, hợp lệ và đã được ổn định trong hệ thống Giáo hội; trong khi trên thực tế, Hội Đồng Điều Hành nhiệm kỳ VIII và các sinh hoạt vẫn chưa được Hội Đồng Giáo Phẩm chuẩn y, chứng minh và chỉ đạo đầy đủ theo đúng tinh thần Hiến chương Giáo hội. Đây là điểm cần phải được minh định rõ ràng.*

Hội Đồng Giáo Phẩm và Chánh Thư ký Hội Đồng Giáo Phẩm không hề có tâm phân biệt, không hề muốn tạo thêm sự chia rẽ, càng không mong bất cứ Phật sự nào bị trở ngại nếu Phật sự ấy được tổ chức đúng pháp, đúng luật, đúng kỷ cương và trong tinh thần cung kính bậc Trưởng thượng.

Tuy nhiên, khi quyết định của Hội Đồng Giáo Phẩm đã được ban hành mà vẫn có những sinh hoạt tiếp tục diễn ra như chưa từng có các quyết định ấy, thì sự hiện diện của Hội Đồng Giáo Phẩm trong các sinh hoạt đó sẽ dễ bị hiểu lầm là sự chấp thuận, hợp thức hóa hoặc đồng thuận với một tình trạng chưa tôn trọng đầy đủ kỷ cương Giáo hội.

Vì vậy, chư Tôn đức Trưởng lão trong Hội Đồng Giáo Phẩm, cũng như Chánh Thư ký Hội Đồng Giáo Phẩm, đã không thể quang lâm tham dự lễ tưởng niệm 10 năm Trưởng lão Hòa thượng Thích Như Huệ viên tịch, sự vắng mặt này không phải là thái độ xa cách, thiếu đạo tình, hay thiếu lòng kính trọng đối với Cố Trưởng lão Hòa thượng, mà là sự chọn lựa bắt buộc dĩ nhằm bảo vệ sự trang nghiêm, uy tín và thẩm quyền chính đáng của Hội Đồng Giáo Phẩm. Trái lại, đối với Hội Đồng Giáo Phẩm, công hạnh của Cố Trưởng lão Hòa thượng Thích Như Huệ là điều luôn được trân trọng và ghi nhớ sâu sắc. Ngài là bậc tiền bối hữu công, đã suốt đời hy hiến cho Phật pháp, cho Giáo hội, cho Tăng Ni và Phật tử tại Úc Đại Lợi – Tân Tây Lan. Tưởng niệm Ngài là một Phật sự cao quý, cần được tổ chức trong sự trang nghiêm, thanh tịnh, hòa hợp và đúng với tinh thần Tri ân và báo ân.

Nhưng chính vì kính trọng công hạnh của Ngài, chính vì muốn giữ cho lễ tưởng niệm ấy không trở thành nguyên nhân làm tổn thương thêm sự hòa hợp của

Giáo hội, Hội Đồng Giáo Phẩm không thể hiện diện trong một hoàn cảnh mà các quyết định chính thức của Hội Đồng Giáo Phẩm chưa được tôn trọng đúng mức. Đó là một nỗi đau lòng, xót xa và bất đắc dĩ.

Nỗi đau ấy, chư Tôn đức Trưởng lão Hòa thượng trong Hội Đồng Giáo Phẩm không tiện nói ra, bởi các Ngài luôn đặt sự trang nghiêm của Tăng đoàn, danh dự của Giáo hội và niềm tin của Phật tử lên trên cảm xúc riêng. Nhưng sự vắng mặt bất đắc dĩ ấy tự nó đã nói lên nhiều điều. Đó cũng là một tiếng chuông cảnh tỉnh sâu sắc cho những ai còn thật lòng nghĩ đến tiền đồ của Giáo hội, còn trân quý công đức tiền nhân và còn thiết tha với sự hòa hợp chân thật của Tăng đoàn.

Một lễ tưởng niệm bậc Lãnh đạo tiền bối, nếu thiếu sự hiện diện và chứng minh của chư vị Trưởng lão trong Hội Đồng Giáo Phẩm vì lý do kỷ cương Giáo hội chưa được tôn trọng, thì đó không chỉ là điều đáng tiếc về mặt nghi lễ, mà còn là một mất mát lớn về đạo tình, đạo vị và tinh thần truyền thừa. Trong đạo Phật, sự trang nghiêm của một Phật sự không chỉ nằm ở hình thức tổ chức bên ngoài, không chỉ ở số người tham dự, công chào, trai phạn hay chương trình lễ nghi, mà còn nằm ở sự thanh tịnh, hợp pháp, hợp đạo và được đặt dưới sự chứng minh đúng đắn của các bậc Trưởng lão Hoà thượng.

Chúng tôi xin nhấn mạnh rằng Hội Đồng Giáo Phẩm không chủ trương đối đầu, không muốn gây thêm bất hòa, cũng không mong bất cứ ai bị tổn thương. Điều Hội Đồng Giáo Phẩm mong mỏi là tất cả những vị đang đảm nhận trách nhiệm trong Giáo hội hãy lắng lòng quán chiếu, trở về trong vòng tay kỷ cương của Giáo hội, tôn trọng quyết định của Hội Đồng Giáo Phẩm, đặt đại cuộc Tổ chức Giáo hội lên trên danh vị, chức vụ và quyền lợi riêng.

Nếu thật lòng nói đến Lục hòa, xin hãy bắt đầu bằng sự tôn kính bậc Trưởng thượng.

Nếu thật lòng nói đến Giới luật, xin hãy bắt đầu bằng sự tuân thủ quyết định chung.

Nếu thật lòng tưởng niệm Cô Trưởng lão Hòa thượng Thích Như Huệ, xin hãy noi theo hạnh khiêm cung, hòa hợp và phụng sự Giáo hội của Ngài.

Nếu thật lòng vì Tăng Ni và Phật tử, xin đừng để đại chúng thêm hoang mang bởi những thông tin một chiều, những lời kêu gọi hòa hợp nhưng chưa đi đôi với sự tôn trọng kỷ cương.

Người xuất gia là Trưởng tử Như Lai. Danh vị trong Giáo hội chỉ là phương tiện để phụng sự, không phải là điều để chấp giữ. Chức vụ càng cao thì trách nhiệm càng lớn; trách nhiệm càng lớn thì sự khiêm cung, cẩn trọng và y pháp hành trì càng phải được đặt lên hàng đầu.

Đức Phật dạy rằng thắng người không bằng thắng chính mình. Sự chiến thắng cao quý nhất của người xuất gia không phải là giữ được địa vị, bảo vệ được phe nhóm hay làm cho dư luận đứng về phía mình, mà là thắng được tâm chấp ngã, tâm danh lợi, tâm hơn thua và tâm bất phục.

Vì vậy, chúng tôi tha thiết kính mong chư Tôn đức liên hệ đến sự việc này hãy cùng nhau trở về trong tinh thần tự quán chiếu: lấy Giới luật làm Thầy, lấy Chánh pháp làm đường, lấy Hội Đồng Giáo Phẩm làm nơi y chỉ, lấy sự ổn định của Giáo hội làm trọng, và lấy niềm tin của Tăng Ni, Phật tử làm điều cần bảo hộ.

Hãy buông xuống tất cả những dị biệt, những bất đồng quan điểm và những định kiến cá nhân; cùng nhau ngồi lại, cùng lắng nghe, cùng chia sẻ những điều chưa được như ý, để tìm lại tiếng nói chung trong tinh thần hòa hợp, khiêm cung và phụng sự. Có như vậy, chúng ta mới xứng đáng là bậc Trưởng tử Như Lai, là tấm gương đạo hạnh cho hàng Tăng Ni noi theo và là nơi nương tựa tinh thần cho hàng Phật tử.

Một Giáo hội muốn trường tồn phải có từ bi, nhưng cũng phải có trí tuệ. Có hòa hợp, nhưng cũng phải có kỷ cương. Có bao dung, nhưng không thể dung dưỡng sự bất tuân. Có tưởng niệm tiền nhân, nhưng không thể mượn danh tiền nhân để làm suy giảm vai trò lãnh đạo tối cao của Hội Đồng Giáo Phẩm.

Nguyện mong tiếng chuông hôm nay không phải là tiếng chuông của hơn thua, mà là tiếng chuông của tự tỉnh. Không phải là tiếng chuông để trách người, mà là tiếng chuông để mỗi người tự soi lại mình trước Tam bảo, trước chư vị tiền bối hữu công, trước Tăng đoàn và trước lịch sử Giáo hội.

Có như vậy, Lục hòa mới không chỉ là lời văn đẹp trên trang giấy, mà trở thành nếp sống chân thật trong Tăng đoàn.

Có như vậy, lễ tưởng niệm bậc Tôn sư tiền bối mới thật sự trang nghiêm, thanh tịnh và đúng với tinh thần báo ân.

Có như vậy, Giáo hội mới có thể vượt qua giai đoạn khó khăn này để tiếp tục phụng sự Phật pháp, Tăng Ni và đồng bào Phật tử nơi hải ngoại.

Nam Mô Thường Trụ Thập Phương Tam Bảo tác đại chứng minh.

Ngày 04 tháng 07 năm 2026

TM. Hội Đồng Giáo Phẩm.

Chánh Thư ký
Hội Đồng Giáo Phẩm

Hoà Thượng Thích Nguyên Trục.